

a magyar nép mulattató képes ujsága.

III. ÉVFOLYAM. MEGJELENIK VASÁRNAP. Ára 3 hóra 1 frt 50 kr.	Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Városháztér 6. sz. alá küldendő.	Pest, márcz. 21. 1869. 11. szám.	Gyüjtőknek ÖT ELŐFIZETŐ után tiszteletpéldány jár.	Szerkesztői iroda: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat, mely Ludas Matyinak van szánva.

Pestvárosi ellenzékiek kortesdala.

A belvárosban:

Felment Bécsbe Deák atyus!
Visszajött mint dolegatyus.
Elhagyta az igaz ügyet!
Ránk sózta a közösügyet.
Éljen a haza!

Osztrák rajkszrátba nem megyünk!
Deák Ferencz nem kell nekünk!
Honvédinket megtagadta,
Hóhérinkat nyugdijazta.
Éljen a nemzet!

Az olyan bölcs nem kell nekünk:
Ki lenyügözi nemzetünk,
Ki védte a svarzgelb zászlót:
Csapjuk le a quótagyártót.
Éljen Ujházi.

A Terézvárosban:

Gorové pecsovits pártja,
Nagyon busul, körmét rágja.
Mézeskalácsos, patyikás;
„Mezitlábos“ rosz trafikás.
Éljen Jókai!

Jókai Mór jeles költő,
Éj s napot munka közt tölt ö!
Azért lett kopasz a feje
Nagyon sok az agyveleje.
Éljen Jókai!

Miniszteri bugyilláris
Sokszor kinyilt, üres máris.
Olcsó kávé, hándlé, hándlé . .
Igy akar győzni Gorové!
Êljen Jókai!!

A Józsefvárosban:

Elveinkhez hivek leszünk,
Csernátony lesz követünk!
Aranyos az ő pennája,
Kossuth Lajos a druszája.
Éljen sokáig!

Szentkirályi konzervativ,
Csernátony honához hiv;
Gyülöli a zsarnokságot . .
Védi a hont s szabadságot . .
Ő lesz követünk!

Nem kell nekünk olyan követ
A ki szoknyás elvet követ!
Ütött kopott polgármester!
Éljen, éljen száz ezerszer
Hát **Csernátony**!!

A Ferenczvárosban:

Török Pál ur maradjon a kathedrán,
Ugy sem tud ő segiteni a hazán,
Vidacs Jánost választjuk meg követnek,
Ő mondja meg: hogy mi kell a nemzetnek.

Török Pál ur református pap volna
De le ri a püspöki palást róla.
Maholnap már fel is veszi a frakkot
Ferenczváros, meg ne válaszd e papot.

A mi vérünk s emberünk Vidacs János!
Követnek öt választani tanácsos.
Tudja mit vár mit követel nemzetünk,
Éljen Vidacs negyvennyolczas követünk.

A Lipótvárosban:

Hep, hep, hep,
Hep, hep, hep,
Deáknak is kell egy slep.
Wahrman a spóresz,
Khormány a móresz.
Oh vé, oh vé!

Hop, hop, hop,
Hop, hip, hop!
Horn is el kellne biz ott;
De a nagy khurmány,
Haragudnék tán?!
Handlé . . handlé!

Hep, hop, hap,
Hep, hop, hap!
Wahrman nem tetszik soknak.
De ő nagy spóresz,
A khormány móresz.
Oh stinkatóresz!

No de lássuk most Nagyságos Kállay Guszti kortesdalát.

Deák Ferencz azt üzente:
Eszeden légy Kelet népe;
Alkotmányod visszavívtad,
Szélkergetőkre ne bizzad:
Éljen Kállay!

Ajlik zajlik Tisza árja,
Kállaynak nincsen párja.
Tisza pártja ajlik zajlik,
Orosz, porosz örül addig!
Figyelj hát magyar!

Bónis Samu, jó öregünk!
Mi tovább nem követhetünk!
Tisza háta be van állva,
Mi nem kelünk rajta tánczra.*)
Okult a magyar.

Ez aztán löki. Hanem hát azért mégis Bónis a követ s Kállay Guszti pedig kifittyent.

*) Bizony pedig oda valók volnátok. Ludas Matyi.

Emlékbeszéd Besze felett.

Rettenetest nevetének hejh! véve neszét esetednek,
Melyet szerte beszél s keseregve mesél kelet és dél.
Gyermekek és vének rebegék ezt: verve te lettél.
Mert vesztedre reményt szentekbe keresztbe vetettél.

Ludas Matyi.

FRICSKÁK.

Gróf Apponyi is érti a kortesmesterséget, olyan szónoklatot csapott a kölesdieknek, hogy azok ezt a verset faragták reá:

Kacskaringós a soróf,
Nem kell nekünk a goróf,
Nem érti a magyar szót..
Ugy habatyol mint a tót.

Mikor aztán a habatyoláson fellelkesült kortesekkel bement a nagy korcsmába, ugy járt mint a következő vers mondja ni:

Gróf Apponyi híres vadász..
Csak korcsmárosnéra vadász,
De a kölesdi korcsmába
Rókat fogott mostanába.

Mikor pedig felszólitották, hogy adna programmot, nem adott, hanem elküldött a korcsmába 10 akó bort; mialatt ezt fogyasztották, ismét elkészült a kortes vers ilyeténképen:

„Hol a programm gróf Apponyi?
Elé kellene már annyi;
Ott van a tiz akós hordó..
Az lesz a programmomnak jó?

A pécsi jobboldaliak kortesdala igy kezdődik:

„Jaj de magas ez a vendégfogadó."

Látszik, hogy ezen uraknak csak a fogadóra van minden gondjuk. Persze az a fog-adó csakugyan magas is, mert czudarul megkell azon nehány hashőst traktálniok, kik árvafejüket arra adták, hogy a tisztikar biztatgatásaira az ellenzéki ár ellen uszszanak.

A „Pesti Napló" szerint gróf Teleki Sándor jobboldali jelöltet fehérbe öltözött szüzek koszorukkal fogadták Monoron. Egy gonosz ellenzéki lap szerint pedig a plébánus gazdasszonya volt fehérbe öltözve s az adta át a koszorut.

Ne akkor hát az a szüz aligha volt immaculata.

Besze János fináncz generális azon való mérgében hogy Esztergomban megbukott (pedig itt csak kereszt fia 2000 van) adót akar vetni minden fényüzési tárgyra s ezek közt a kalitkás madarakra is.

Én is ismerek egy Ráth Károly nevü embert, a ki két sast tart kalitkájában, s reménylem, hogy ha Beszének nem is, de másnak megadózik még érte valaha.

Magyarországon is beütött a Haynau rendszer, még pedig megbővitett kiadásban. Van királyi biztos quantum sátis! kik hirdetik országszerte az alkotmányos szabadságot.

Azt beszéli a fáma, hogy Perczel Miklós főispán ur azzal kezdte meg hivatalát, hogy két embert halálra csapatott, a harmadik meg haldoklik a pandurok argumentumai miatt, 3 uri egyént pedig börtönbe vettetett.

Lám hogy halad alkotmányunk némely dicső fia! elébb kivivjuk a 48-at s azután az 1849- és 50-et. A la Haynau! No csak előre!

Nehány ministeri titkárocska és concipista perbe akarja fogni Kakas Mártont a szózat parodiájának e végszaváért:

„Légy nagy szamár! vagy kis szamár! Hivatalt kapnod kell."

Már conferentiát is tartottak és azt határozták, hogy a felsőbb ranguak a nagy, az alábbvalók pedig a kis szamár titulusért perelnek.

A jobboldali bölcsesség ismét egy ujabb argumentumot fedezett fel pártja érdekében: p. o. a ki most baloldali, az forradalmat akar; a ki most forradalmat akar, az őrült; a ki pedig őrült azt be kell zárni... a bolondok házába? nem, hanem a megye házába... persze csak a választásig. S ez argumentummal már több megyében tettek próbát s pompásan sikerült.

Borsszem Jankót arra a hirre, hogy Patay és Csíky ismét megválasztatott képviselőnek, megütötte a guta? Nem, hanem másodszor is környül metéltteté magát.

Igy tehát most már Jankó dupla zsidó!

Önkéntes rakéták.

Mikor az önkéntesek felesküdtek a fekete sárga lobogóra, egy öreg bakakáplár igy szólt társához: „hejh hallja kend, mikor faragunk majd ezekből a tintanyalókból katonát?"

Milyet bámult aztán, mikor a harmadiknapi exercirungon már nem tudott mit tanitani azoknak a tintanyalóknak.

Szegény önkéntesek abban a jó hiszemben állottak be az egységes osztrák hadseregbe, hogy egyuttal diákok is lehetnek. Mikor aztán letették az esküt s elkezdték őket exercirozni mindig a leczke-órák alatt, akkor vették észre, hogy bizony nagyobb ur a közös hadsereg káplárja! mint a magyar nemzet hadügyminisztere!

A favágók.

Ludas Matyi. Régen nézem már Kálmus bátya! hogy milyen nagy fába vágta kend a fejszé', nézze kend hoztam én egy furkót, melyel szét hasogathatjuk azt a redves tuskót, igy legalább kiszabadul a kend fejszéje is, de máskép teremtüttse beletörik.

Pattantyuk.

A bécsi csász. kir. árvaház egyik szerzetes tagja erőszakot tett két ártatlan lánykán.

A dominusz páter kiadását a hatóság az intézet igazgatóságától követelvén, elbujtatták s azt mondták, hogy Ró .. azaz, hogy Párisba ment — zarándokolni.

Az önkénytesek vizitálása alkalmával egyik orvos igy nyilatkozott azokról, kiknek természeti hibájok vala, t. i. vagy vak, vagy siket, vagy sánta vala. „No ezek született honvédek."

„Van e paraszt eladó,
Mind megveszi a Radó!"

ezt énekelték a gyermekek Vasmegye sárvári kerületében és nem ok nélkül. Radó jó vásárt csinált ottan — megválasztatta magát jobboldalinak. Könnyü ez oly megyében, hol 200 ezer hold föld van dob alatt.

Sárosmegye jobboldali követekkel sározta be magát.

No semmi; majd lemossa róla ezt — Tisza.

A két bujdosó.

Besze: Átok reád Esztergom városa!
Falaidat Tisza árja mossa..
Határidat a fináncz tapossa,
Besze nem lesz tovább
Esztergom lakosa!

János atya: Gyerünk innen kedves fiam János!
Kálomista lett már ez a város.
Te hagyd ottan a quótát, trafikát..
Majd elviszem én a basilikát.

Nógrádi püffencsek.

Muszka bagázs Forgács! szégyen!! diadalt aratott hajh!
Multját és jelenét elforgácsolta Losoncznak.
Lám ezelőtt husz évekkel csak is útmutató volt..
Ám de ez úton emergált.. hogy most **kép**mutató lett.

Pulszky Ferencz követedre mi büszke lehetsz te ma Nógrád!
Érdemeit Csernátoni nem régen sorolá el.
Régi igazság, hogy minden zsák megleli foltját..
Eddig őt pofozák, most Szécsént ő pofozá fel.

A választások alatt.

A miniszter feje gőzül,
Hej! szegény tán meg is őszül?
Minduntalan lesi várja,
Nől e avagy fogy a pártja.

Egy telegramm!.. mi van benne?
„A baloldal meg van verve!"
Még kettő jött virradóra,
De már ettől nől az orra.

Mennyi jó szó veszett kárba?
Mennyi szép pénz dobva sárba?
S a fő kortes csak lármázott,
S a sok szép voks mind elázott.

Fejet csóvál a miniszter,
„Gonosz faj vagy óh filiszter."
Jó vacsora, drága ebéd:
Mind hijjába foly te beléd.

Jól meg apadt már a bankó,
Hol keritesz Böze Jankó!?
Ha fönn ülsz már ott a várban,
Finánczold ki még a nyárban.

A balosok egyre nőnek,
Foghegyen beszélve jőnek —
A mieink egyre fogynak —
Pedig áldoztunk a fognak.

Kukoricza feles sarju,
Még mi nem, tudja a varju:
Nem használt a „csőcseléknek"
Balra néznek, balra lépnek.

Bizony, bizony többen lesznek,
Még fölfalnak vagy kitesznek.
Eh! hatalom ne légy laza!!
Ha feljönnek kergesd haza.

Kondor Marci.

Kortesadomák.

Mikor Bartal nagysága, szolgabirák, esküdtek és panduroktól kisértetve Felső Nyékre tartá fényes bevonulását, a panduroknak salvét muszáj volt lőni s az egyik pandur annyira fellelkesült a quótának és a többi nagy hord(ó)erejü vivmányoknak miatta, hogy dicsőségében saját szürke lovát lőtte főbe. S midőn aztán a megboldogult földi maradványait félre takaritották az utból s Bartal nagysága szónokolni kezdett egy végére állitott nagy hordórul, egy lelkesült kortese igy kiálta fel: „nem ér az a sok beszéd semmit nagyságos uram! hanem hát tele van-e a kathedrája?

Mikor Henszlmann Babarczra akart bevonulni, a diadalmenet bandériumához egy szamaras lovag is csatlakozott, kit valamelyik deákpárti korifeus fogadott fel, hogy a füles hátáról az egész uton orditozza: „éljen Siklósi!"

Egyszer aztán a sebes menés közben a csacsi bukfenczet vetett, mire Henszlmann főkortese igy kiálta fel: „nézzétek polgártársak! megbukott már Siklósi!

A csürhés mint iparos. A n. szalontai kerület szavazat öszveiró küldöttsége furcsán járt Sarkad városában. Ugyanis a 48-as párti mesterembereket, többek között egy kovácsot is, ki 48—49-ben honvédfőhadnagy volt, bár 100 frt jövedelmet kimutatni képes s mindig két segéddel dolgozik, de az összeiráskor egyik segédje beteg lévén — elutasittatott. Kapja magát mit tesz boszujában az iparos. Bemutat a küldöttségnek egy embert mondván: tisztelt bizottmány ime egy iparos két segéddel dolgozik, kérem beirni a választók közé.

A bizottmány elnöke felüti papaszemét s kérdi: hát micsoda mesterember, nem ugy néz ki mint kézmüves.

„Ez uraim csürhemester két bojtárjával tehát két segéddel dolgozik" felelé a csürhés helyett az elutasitott iparos.

Pályakérdés.

Melyik került Lónyai financzminiszter urnak többe Pozsonyban, az a 29 szavazat-e melyel megválasztatott, vagy azon 110 nem szavazó?

A szatmár-németi baloldal kortesdala.

Ad not: Zavaros a Tisza vize, nem tiszta.

Kossuth Lajos édes apánk azt irta:
Meg van ásva a magyar nemzet sirja.
Hozzuk helyre elkövetett hibánkat,
Ne hagyjuk elveszni kedves hazánkat.

Ki van tüzve a baloldal zászlaja,
Nagy betükkel negyvennyolcz van rá írva,
A ki most nem sorakozik aláj..
Annak, soh' sem volt kedves a hazája.

A közös ügy a deákpárt munkája,
Bármit igér, ne hallgassanak rája,
Hogy ha javát akarjuk a nemzetnek,
Kiss Jánost kell elküldenünk követnek.

Gyomának sem kellett **Treffort** s a szürkankó,
Most hát erre csinálj viczczet Borsszem Jankó!

A balközéphez.

Miglen Ivánka Pozsonyba Patajba hiába vadász:
Lásd, addig két helyt lőn képviselő Madarász!

Epegrammok.

Hont lealázta az ősöktől örökölt ősi szép hont,
Képviselői között mindenik ős pecsovits!

Sáros is elveit óh mi veszettül sárba tapodta,
Hat kvótás követet küld maga, mint remeket.

Köszönet és hálanyilatkozat

Ráth Károly császári k. fiskus ő méltóságának.

Csak kedves kötelességet teljesitek az egész katholikus világ előtt, Méltóságos becses személye iránt, midőn nyilvánosságra hozom azon kenetteljes keresztény felebaráti szeretetből származó nemes buzgalmát, hogy mi a „Martius 15,“ „Népszava“ és „Arany Trombita“ ellenzéki heti lapok eretnek kiadóit a cautio végett a legelsö hóban már üldözni és megbirságoltatni kegyeskedett: addig az én szeretett szülöttem a „Független“-ből „Autonomia“-vá bérmált deákpárti napi lapomnak cautió nélküli megjelenése elött már két év óta szemet hunyni méltóztatott.

Ily „nyilt homloku r. katholikus“ hazafi valóban megérdemli, hogy legközelebb septemvirré neveztessék s azután pedig ad majorem Dei gloriam a szentek közé soroztassék.

Böjtmáshava az az Virágvasárnapján
Urunk születése után 1869.

Maradok Méltóságodnak
lelki üdvösségeért alázattal
könyörgő pásztora
Soványi Mihály,
az „Autonomia“ szerkesztője
és kiadója.

Szeretet-fillérek.

E lapok kiadó-tulajdonosára rótt 600 frt pénzbirság fedezéséhez járult:

Lánzó Szilárd ügyvéd Szigetvárról 1 frt.

Táncsics Mihály

100 frtnyi pénzbirságához adakoztak: E lapnak kiadó-tulajdonosa, Mészáros Károly egy 10 frankos Napoleon aranyat; Bényei István szerkesztő 1 frt; Hégely Sándor 50 kr.

☞ HELFI IGNÁCZ „Magyar Magyar“-jára kiadó hivatalunkban is elő lehet fizetni: 12 füzetre 2 frtjával, 24 füzetre 4 frtjával.

A megrendelés után azonnal expediálhatjuk az eddig megjelent 4 füzetet.

Ludas Matyi telegrammja.

☞ **Martius 19-én estveli 9 órakor ugy áll a képviselők barometruma, hogy a baloldalnak 15 fönyi többsége van a jobboldal felett.**

Politikai discurszus

Iczik és Mihály gazda között.

Mihály. Mégis csak romlott világban élünk most Iczik szomszéd.

Iczik. Nü! hugyhugy, Mihály gazda?

Mihály. Hát nem szörnyüség az, hogy most még olyan ember is feltátja száját a képviselőségre, ki ezelőtt a muszkát ugy vezette édes hazánk földére, mint kotlós tyuk csirkéit a szemetre... De az a legfurcsább, hogyLosonc lakosai époly követet küldenek képviselőül, ki őket 20 év előtt ugy kiperzseltette házaikból az alágyujtott forgácscsal, hogy csak ugy könnyez a szemük még most is utána.

Iczik. Thodja édes Mihály gazda! én mindig azt halluttam, hugy „fhejétől büdösödik a hal!“ Thavaj uta, mikor t. i. a muszkavezetüknek a jobboldali hunatyáink azt a tümérdek kincset megszavazták, hálás elismerésül, már nem is szégyen, nem is bün, ha valaki a muszka avangárdához tartuzutt, söt még azuk is jelenték magukat, kik azelőtt meghuzódtak, mint bagoly az uduban, mert jó csomó pénz üté a markukat...

Mihály. Igen, de a mi véres veritékünk után...

Iczik. Szemesnek a világ! látja khedves Mihály gazda... a hunvédnek pedig alamizsna! Ha khend az uraság ispánjátul azt az ezer phüngüt elfugadta volna, hogy nehány darab pecsovicsút verbuváljon, most khedves Mihály gazda sem igy beszélne....

Mihály. Inkább éhen elveszněk, semhogy országomat eladjam, eláruljam... De lássa csak Iczik szomszéd! hogy Lónyay miniszter urat is csak megválasztták követnek Pozsonban, pedig hogy kötötték az ebet a karóhoz, hogy igy nem lesz, ugy nem lesz...

Iczik. Hát thodja Mihály gazda, az embert a vizen is elusztatják, hát mikor borral áztatják el, s még hozzá ugy megtömik mindkét zsebét fényes Lónyay-piczulikkal, hogy majd leszakad alatta... Hiszen mondta a Kóbi fiam, aki Beregszászon volt épen vásáron, mit mit nem követtek el.

Mihály. Hát az hogy lehet, hogy a muzeum felügyelőjévé oly embert szemeltek ki, a ki még a saját lelkére, — de többet mondok, saját testére, s annak legnemesb részére, arczára sem tudott felügyelni...

Iczik. Hugyhugy Mihály gazda?

Mihály. Hát nem olvasta Csernátoni ur ujságából, hogy a külföldön sokszor arczon czírógatták, hogy csakugy csattant belé?

Iczik. Azt most nem tekintik. Thodja-e khend édes Mihály gazda,hogy a jó rostélyos pecsenyét is ugyancsak meglapogatják, de azért hagymával khellemetes eledel? A herr von Phulszkyt is hiába pofozták föl, azért mégis csak épen maradt ő, sőt Jókay, áner von ünzere Leit ritterré csapta fel, most pedig a muzeumnak lesz füfü bakterje, és Szécsénynek képmutatója.

Mihály. De már az eféléhez csakugyan vastag arczbör kell.

Iczig. Bagaria bör: kedves Mihály gazda. Akinek ilyen van mai napság, boldogul is ám az

---

Nógrád megyéhez.

Ha van még egy üres választókerület, kérem azt számomra fenntartani. Én is képviselő akarok lenni Nógrádban.

Görgei Arthur,
világosi hóhér.

Rajzoló: **Blumberg** | Felelős szerkesztő: **Bényei István.** | Kiadó-tulajdonos: **Mészáros Karoly.** | Metsző: **Huszka.**

Pest, 1868. Nyomatott Vodiáner F.-nél, megyeháztér 9. sz.